

אביטל כנעני, רגל אחת בים

דלת שקופה נפתחת, רוח ים מתגנבת אל התערוכה וחולפת במשב קל על פני הניירות הגדולים הכחולים הצפים בחלל.

בתערוכה "רגל אחת בים" של אביטל כנעני, רישומים גדולים התלויים מן התקרה בצמידות זה לצד זה, בגובה עיני המבקר, מצטרפים לתנועה גלית הנסחפת מן הכניסה ועד קצה הגלריה. מרחב התערוכה הוא מתחת לפני המים, קרוב לקרקעית, שם השקט מכסה על הכל.

הניירות הוטבלו בצבעים מימיים, כחולים שקופים, צבעי חול, ורדרדים לעיתים. דימויים אורגניים, חלקי גוף ואבנים, נרשמו על גבי הניירות בגרפית ובדיו, בתנועות יד רחבות, אגביות וספונטניות.

כמו ברבות מעבודותיה הקודמות, כנעני ממקמת את דימוי הגוף ואת התחושה הגופנית במישור תפיסתי יחיד. בתערוכה זו, הרגליים נותרות ללא גוף. רגליים טובעות, צפות, מנחשות את העומקים המשתרעים מתחת, אך חלקו העליון של הגוף הנעדר מרמז על האינסטינקט הקמאי המשאיר את בני האנוש מעל לגלי הים. הרגליים הארוכות המונכחות בחלון הפונה אל רחוב בו צועדים רבים בדרך אל הים, שוכבות ברפיון, מונחות בנפרד מן הגוף, מסמנות הכיוון אל הים בהססנות.

מיצב הרישומים התלוי בגובה עיני אדם בין הגלים, חציו במים וחציו באוויר, זע קלות, אינו יציב, מצרף אובייקטים גדולים מעל ומתחת קו המים ופרגמנטים הנחתכים על ידי האופק למרחב אחד. הרישום והפיסול של כנעני, שזולגים בטבעיות זה לתוך זה, מתאחים בתערוכה זו לגל, לתָדָר, לרחש תת ימי.